

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. D. (1) w 2008 r w listopadzie i grudniu podjął się produkcji (...) dla L. T. (1) i P. K. (1). W ramach porozumienia dostarczono szkło laboratoryjne zapewniono miejsce produkcji w miejscowości Z. w osadzie O.. L. T. dostarczał swoje (...), P. K. (1) swoje. Dodatkowo P. K. (1) przedstawił A. D. P. Ś. (1). Ten miał w ramach zaplanowanego przedsięwzięcia asystować A. D. na miejscu produkcji (...) po to by nauczyć się jej produkowania. P. Ś. został więc uczniem A. D. i uczestniczył z pełną świadomością tego co jest wytwarzane przy trzech procesach produkcyjnych w O. kolejno z (...) T., K., T.. Za każdym kolejnym razem jego udział się zwiększał i w ocenie A. D. w czasie trzeciej produkcji opanował on już to rzemiosło. Właśnie w czasie trzeciej produkcji awaryjnie opuszczono jej miejsce z uwagi na przekonanie, że zostało ono ustalone przez policję.

Powyższe ustalono na podstawie wyjaśnień A. D. i P. K..

P. K. (1) zdecydował się na współpracę z organami ścigania i skutkiem jego wyjaśnień ujawniono dokonanie i sprawców czynu powyżej opisanego w zakresie przetwarzania (...), które pochodziło od niego. To skutkowało przedstawieniem zarzutu i procesem karnym także P. Ś..

Dopiero w późniejszym czasie rozpoczął współpracę z organami ścigania A. D., który opisał całościowo przebieg czynu powyższego. Skutkiem tego postawiono P. Ś. dwa kolejne zarzuty rozpoznawane w procesie niniejszym.

A. D. (1) ps. (...) w okresie od 15 grudnia 2008 roku (data zatrzymania) do 10 sierpnia 2010 roku przebywał w Areszcie Śledczym w L.. Po opuszczeniu aresztu skontaktował się z poznanym podczas pobytów w aresztach M. Z. (1), w celu wytworzenia i wprowadzenia do obrotu znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci (...). Przy czym początkowo podział ról w ramach tak zaplanowanego czynu był następujący : produkcja miała obciążać A. D. zaś wprowadzanie do obrotu M. Z.. Wówczas A. D. (1) spotkał się z M. Z. (1) i pożyczył od niego kwotę 1000 złotych, a na 2-3 spotkaniu A. D. (1) uzyskał od niego kwotę 12 000 zł z przeznaczeniem m.in. na zakup szkła, kosztów grzewczych i chemię. W produkty te zaopatrywał się w różnych firmach mieszczących się w K. oraz na terenie W.. A. D. (1) zorganizował miejsce do produkcji w J. przy ul. (...), powiat (...) (na posesji należącej do jego córki – A. Z.), zaś wspólnik M. Z. (1) o pseudonimie (...) dostarczył prekursor do produkcji (...) w postaci płynu (...). Przekazanie tego płynu A. D. (1) odbyło się (...) w W.. Następnie A. D. (1) przewiózł płyn (...) na miejsce produkcji, która odbyła się w okresie października i listopada 2010 roku. Pierwsza produkcja metodą L. odbyła się na dwóch liniach produkcyjnych, na kolbach 20 litrowych. Do kolby wlewał około 3 litrów płynu (...). Po tygodniu przerwy od pierwszej produkcji, przerobił na jednej linii resztę płynu (...). Wówczas A. D. (1) sam zajmował się liniami produkcyjnymi, dzięki którym wytworzył 14 kilogramów (...). Aminę strącał także na kłace schodowej w budynku przy ul. (...), gdzie mieszkał oraz na poddaszu. Z 10 litrów płynu (...) A. D. (1) odlał 1 litr aminy dla M. Z. (1), z którego to płynu następnie wytrącił około 2,5 kilograma (...), z czego 2 kilogramy wymieszano z (...), zaś 0,5 kilograma stanowiła czysta (...). Łącznie wytworzono znaczną ilość substancji psychotropowej w ilości około 16 kg (...). Następnie A. D. (1) na prośbę M. Z. wprowadzał do obrotu znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci co najmniej 6 kilogramów (...), które udostępnił odpłatnie dwóm nieustalonym mężczyznom w cenie po 5,5 tys. zł za 1 kilogram narkotyku. Stanowiło to stałe źródło dochodu z popełnionego przestępstwa.

W okresie po 26 grudnia 2010 roku A. D. (1) oraz K. G. udali się autem z mężczyzną o pseudonimie (...) do miejscowości w okolicach B.. Tam na rynku przesiedli się w samochód marki B. prowadzony przez nieustalonego mężczyznę i razem udali się na posesję, gdzie stał między innymi parterowy drewniany dom oraz dwie stodoły. W jednej z nich A. D. (1) oraz K. G. rozłożyli niezbędny sprzęt do produkcji (...) w postaci dwóch linii produkcyjnych na kolbach 20 litrowych. Miało to miejsce w okresie po 26 grudnia 2010 roku do końca stycznia 2011 roku. Wówczas K. G. zajmował się pracami fizycznymi, asystował A. D. (1). Pierwszą produkcję metodą L. A. D. (1) rozpoczął z płynu (...) przekazanego mu przez

(...), jednak z uwagi na słabą jakość płynu, zrezygnował z dalszej produkcji. Następnie zaczął przerabiać 9,5 litra płynu (...), który otrzymał od M. S. (1). Proces ten odbywał się na dwóch liniach produkcyjnych 20 litrowych bez obecności M. S. (1). Wówczas otrzymano około 10,5 litrów aminy, z czego A. D. (1) odlał dla siebie około dwa litry aminy, zaś resztę w ilości nie mniej niż 8 litrów aminy przekazał M. S. (1). Z tej ostatniej ilości aminy M. S. (1) odlał dla A. D. (1) jeszcze litr aminy w zamian za podjęcie się produkcji. Przygotowana w ten sposób amina gotowa była do wytrącenia, co z kolei prowadziło do uzyskania czystej (...). Procesem wytrącania przekazanego płynu nie zajmował się A. D. (1). Wytworzona w ten sposób (...) w ilości nie mniej niż 8 litrów (płynnej (...)) została następnie przez M. S. (1) zbyta nieustalonym osobom (wyjąwszy ilość przekazaną A. D.), co stanowiło dla niego stałe źródło dochodu z popełnionego przestępstwa.

Następnie A. D. (1) uzgodnił z M. Z. (1) kupno płynu (...). M. Z. (1) wraz z nieustalonym mężczyzną w marcu 2011 roku w W., na terenie G., przy basenie W. spotkał się z A. D. (1), który na spotkanie przyjechał niebieskim Passatem. Nieustalony mężczyzna przekazał wówczas A. D. (1) 10 litrów prekursora do produkcji (...) w postaci płynu (...), wkładając foliową torebkę, w której był kanister z zawartością płynu bezpośrednio do bagażnika A. D. (1). Za płyn A. D. (1) zapłacił M. Z. (1) kwotę ponad 30 000 zł. Ten płyn ten został podzielony : dla A. D. 4 litry płynu (...), dla M. S. (1) 6 litrów płynu (...).

Następnie A. D. (1) zabrał płyn do siebie do domu, a po około 1,5 tygodnia od zakupu płyn ten w okresie od marca do maja 2011 roku przerobił w J. przy ul. (...) i uzyskał metodą L. znaczną ilość substancji psychotropowej nie mniej niż 6 litrów płynnej (...) dla M. S.. Produkcja trwała około 24 godziny na dwóch liniach produkcyjnych i początkowo A. D. (1) przerobił swoje 4 litry (...) oraz 4 litry M. S. (1), z czego wyszło mu po około 3 litrów aminy (płynnej (...)). Następnie pozostałe 2 litry płynu (...) M. S. (1) zmieszał z innym płynem (...), co w efekcie dało około 3 litrów aminy, które następnie przekazał M. S. (1). Ponadto przy produkcji uczestniczył K. G.. Uzyskana w ten sposób (...) przeznaczona była na sprzedaż, wobec czego M. S. (1) uczynił sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu.

/ k. 155-160 od początku do słów „jemu zawiozą”, 176-177, 226- 227 wyjaśnienia A. D. (1), k. 2940, 2880-2881, 2883 zeznania A. D. (1), k. 192 – 200 – protokół eksperymentu procesowego z udziałem podejrzanego A. D. (1) z dnia 10.01.2013 roku, k. 201 – 204 – protokół okazania wizerunków A. D. (1) z dnia 21.02.2013 roku, k. 205 – tablica poglądowa nr 4/X, k. 206 – 209 – protokół okazania wizerunków A. D. (1) z dnia 27.02.2013 roku, k. 210 – tablica poglądowa nr 7/X, k. 413 – 419 - protokół oględzin miejsca z dnia 19.11.2011 roku, k. 479-543, tablica poglądowa, k. 420 – 423 - protokół przeszukania z dnia 19.11.2011 roku, k. 424 – 426 - protokół przeszukania z dnia 19.11.2011 roku, k. 428 - protokół z użycia narkotestu i zważenia materiału dowodowego, k. 430 – 432 - materiał poglądowy do protokołu z użycia narkotestu, k. 435 – 440 - protokół przeszukania z dnia 19.11.2011 roku, k. 441 - 444 - protokół przeszukania z dnia 19.11.2011 roku, k. 553 – 583 - opinia nr (...) z przeprowadzonych badań chemicznych, k. 584 – 587 - opinia nr (...) z przeprowadzonych badań chemicznych, k. 1925-1927 – opinia biegłego z zakresu środków odurzających, k. 3050-3059 – opinia fizykochemiczna, k. 3385-3386 – opinia fizykochemiczna, k. 3381-3384 - opinia uzupełniająca z zakresu fizykochemii/

Oskarżony H. G. (1) na rozprawie w dniu 21 listopada 2014 roku (k. 2792, t. XV) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień. Wskazał, że takie samo stanowisko zajął w śledztwie.

Oskarżony M. S. (1) na rozprawie w dniu 21 listopada 2014 roku (k. 2792, t. XV) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień. Wskazał, że został pomówiony przez jednego świadka, nie jest to poparte żadnymi dowodami. Na rozprawie w dniu 26 maja 2015 roku (k. 3378-3380, t. XVIII) oskarżony M. S. (1) wyjaśnił, że w dalszym ciągu nie przyznaje się do winy. Może tylko potwierdzić A. D. (1) w jednym, a mianowicie tym, że prawdą jest, iż parę razy dał D. pieniądze, tj. pożyczył mu około 20.000 złotych, ale to była pożyczka w dobrej wierze na leczenie, leki oraz na życie. D. narzekał, że ma problemy finansowe – D. umiał „wyciągnąć” od niego pieniądze. Jeśli chodzi o życie to każdemu by pomógł. Nie jest prawdą, że co chwila był w domu D. – był u niego maksymalnie dwa razy, gdyż pokazywał mu coś w komputerze – chyba jakieś zdjęcia. Więcej u niego nie był, choć bz zapraszany . Często jednak bywał przy ul (...), dokąd podjeżdżał motocyklem po zięcia P. G. i wspólnie jeździli na motocyklach. Te około 20.000 złotych, które ogólnie pożyczył D. to miał je z pieniędzy otrzymanych od babci na zakup mieszkania. Od chwili

wyjścia z AŚ w L. od razu podjął pracę w zakładzie stolarskim znajomego, a w wolnym czasie pomagał babci, rozwodził catering, a od około roku do osadzenie w ZK pracował w kiosku. Nawet właściciel tego kiosku wysłał pismo do ZK z treścią, że jak wyjdzie to dalej będzie miał zapewnioną u niego pracę. D. nie był dla niego żadnym autorytetem. Może kiedyś jak był bardzo młody i naiwny wykorzystał jego naiwność i wiarę, że traktuje go jak syna, imponował i chwalił się pieniędzmi, których on nie miał, i dlatego w 2007 roku wciągnął go w cały proceder związany z produkcją narkotyków. Wykorzystywał go jak parobka, przy zarobkach w granicach 200.000 złotych on dostawał 4.000, gdzie D. i jego wspólnik M. nic nie robili a on dostał 12 lata więzienia. W 2007 roku na ostatnią produkcję nie chciał jechać, bo bał się i chciał z tym skończyć. Niestety nie mógł, bo musiał nauczyć nowego człowieka produkcji. Po tym jak go nauczył to M. powiedział, że może się wynosić. Niestety nie zdążył, bo zatrzymała go policja. W 2011 roku, gdy jego mama dowiedziała się, że pożyczy pieniądze D. - rozłożyła się na niego i wykrzyczała mu czemu on pomaga, skoro ona przez niego ma same problemy?. Mama wtedy powiedziała mu o fakcie, który przed nim i chyba przed wszystkimi ukrywała, że jak spotykała się z D. to on zataił fakt, że jest nosicielem wirusa HIV. O tym dowiedziała się, jak wróciła z Niemiec, gdzie była przez D. w areszcie. Mamę uniewinniono a D. dostał wyrok i był w więzieniu. Mama przejrzała w domu dokumenty D. i dowiedziała się o tym, że jest on nosicielem HIV. Przebadala się, po czym okazało się, że jest zdrowa. Nie mówiła mu o tym, powiedziała mu dopiero jak dowiedziała się, że finansowo pomagam D.. On się zdenerwował tym faktem, pojechał do D. i chciał go pobić, ale w końcu odpuścił i poszarpał go tylko i zwyzywał. D. odgrażał mu się. Za parę dni zatrzymała go policja w celu doprowadzenia do zakładu karnego i po jakichś dwóch tygodniach zatrzymali D., który zaraz wyszedł. D. w perfidny sposób chciał zemścić się na nim za wcześniejszą sytuację, po to, by nie oddawać mu pieniędzy. Jeśli myślał, że to on (M. S.) na niego doniósł to był to kolejny powód, by wprowadzić go w całą tę historię. D. potrafi perfekcyjnie prowadzić i manipulować sprawami w sądzie. Ciężko jest mu z nim walczyć na tym szczeblu. Potrafi dobrze wypowiedzieć się a jeszcze lepiej zagrać. D. podkreśla, że trudno mu mówić, ale jakoś nigdy mu to nie przeszkadzało na innych rozprawach i we wprowadzaniu sądu w błąd. Uniknął długoletnich wyroków, jak w sprawie z ul. (...) o najcięższe przestępstwo ze szczególnym okrucieństwem i znęcaniem się za parę gram narkotyków. D. może i jest ciężko chory, ale jakoś mu to nie przeszkadza w notorycznym odwiedzaniu lokali znajdujących się przy ul. (...) i upajaniu się alkoholem wraz ze swoją żoną – alkoholiczką. Co do współoskarżonych to nie zna żadnego z nich. Poznali się wszyscy na zakończeniu śledztwa. Nie widział nikogo z nich w towarzystwie (...), jak i w okolicach jego miejsca zamieszkania. Prokurator wspólnie z D. ułożyli tę historię co było widać na rozprawie, gdy skrupulatnie Prokurator walczy o to, aby nie zadać jego świadkom jakiegoś pytania, które odsłoniłoby całą tę zbudowaną na kłamstwie opowieść przestępcy uciekającego od odpowiedzialności karnej, a które to pytania mogłyby wpłynąć na ocenę Sądu.

Oskarżony P. Ś. (1) na rozprawie w dniu 21 listopada 2014 roku (k. 2792, t. XV) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień. Wskazał, że takie samo stanowisko zajął w śledztwie.

Oskarżony M. Z. (1) na rozprawie w dniu 21 listopada 2014 roku (k. 2792, t. XV) odmówił składania wyjaśnień, wskazał że nie chce odpowiadać na pytania.

Sąd zważył, co następuje:

Głównym dowodem świadczącym o winie oskarżonych M. S. (1) oraz M. Z. (1) w zakresie przypisanych im czynów, są złożone, głównie na etapie postępowania przygotowawczego, wyjaśnienia A. D. (1).

Sąd uznał je w zakresie w jakim opisuje zdarzenia związane z M. S. (1) oraz M. Z. (1) za wiarygodne. Za takim stanowiskiem przemawia przede wszystkim fakt, iż A. D. (1) był osobą, która bezpośrednio uczestniczyła w zdarzeniach przez niego opisywanych. Świadek ten w sposób wysoce szczegółowy przedstawił zdarzenia dotyczące oskarżonych M. S. (1) oraz M. Z. (1), a które objęte zostały niniejszym postępowaniem. Należy przy tym wskazać, iż jest to jedynie fragment przestępczych działań z udziałem A. D. (1), w których również uczestniczyli oskarżeni. Wiedza A. D. (1) w zakresie zarzucanych oskarżonym M. S. (1) oraz M. Z. (1) czynów jest zatem unikalna i dostarcza odpowiednich podstaw do przypisania oskarżonym winy za przypisane im czyny. Za uznaniem jego wyjaśnień oraz zeznań przemawia również fakt, iż ich treść obciąża samego świadka, bowiem A. D. (1) wskazuje na siebie jako osobę głównie odpowiedzialną za produkcję (...), brał ponadto udział w jej sprzedaży.

A. D. (1) został dwukrotnie przesłuchany w miejscu wskazywanym jako miejsce zamieszkania : przesłuchania w dniach 02 oraz 19 grudnia 2014 roku w obecności biegłych psychologów. Jak wynika z opinii psychologicznej sporządzonej w dniu 10.01.2015 roku w związku z przesłuchaniem świadka w dniu 02.12.2014 r. (k.2992-2993, t. XVI), zdolność do spostrzegania i prawidłowego odtwarzania rzeczywistości A. D. (1) w czasie zeznań i badania jest prawidłowa. W czasie przesłuchania oraz badania odpowiadał logicznie i adekwatnie na zadawane pytania. Ponadto w opinii wskazano, iż w aktualnej sytuacji i chronologii wydarzeń z życia zorientowany jest prawidłowo. Podobne wnioski znajdują się w opinii psychologicznej z dnia 13.01.2015 r. (k. 2994-2995, t. XVI) wydanej w związku z przesłuchaniem świadka w dniu 19.12.2014 r. Przy tym wskazano, iż elementy relacji takie jak obecność detali pobocznych, spontaniczne poprawki, powoływanie się na niepamięć w związku z upływem czasu traktowane są jako wskaźniki potwierdzające autentyczność przywołanych zdarzeń. Ponadto wskazano, że prawidłowe funkcjonowanie procesów poznawczych, dobra orientacja w sytuacji i rozumienie oczekiwań, umożliwia świadkowi pokierowanie swoimi wypowiedziami i przedstawienie informacji w sposób dla niego korzystny.

Obie opinie są klarowne i wyczerpujące, bowiem wywody myślowe, przeprowadzone przez biegłych, są przejrzyste i czytelne, a wyciągnięte z nich wnioski logiczne i przekonujące, czego konsekwencją było uznanie ich przez Sąd za wiarygodne.

Z tych samych względów Sąd uwzględnił opinię psychologiczną z dnia 24 lipca 2014 roku w przedmiocie oceny zeznań świadka A. D. (1) oraz jego zdolności do czynienia spostrzeżeń, zapamiętywania ich oraz odtwarzania z uwzględnieniem jego stanu zdrowia i ewentualnego wpływu zdrowia na składane zeznania w związku z przesłuchaniem w dniu 04 lipca 2014 r. w sprawie XVIII K 134/13 (k. 2835-2837, t. XV).

Poddając treść wyjaśnień oraz zeznań świadka A. D. (1) szczegółowej analizie wskazać należy, iż nie są one wolne od pewnych sprzeczności. Na wstępie trzeba wskazać, iż powodem ich powstania może być znaczna odległość czasowa od zaistnienia opisanych zdarzeń do momentu składania wyjaśnień i zeznań, a która z kolei ma wpływ na procesy pamięciowe prowadzące tak do zanikania pewnych szczegółów jak i ich zniekształcania. Jest to proces naturalny nie wpływający na autentyczność i wartość dowodową składanych przez świadka wyjaśnień oraz zeznań. Sprzeczności nie są również tego rodzaju by wpływały na ich wiarygodność. Przy tym opisywane przez świadka wydarzenia, ich przebieg oraz osadzenie w czasie, zdaniem Sądu, są logiczne. Zdarzenia te umieszczone są przez świadka w ramach, które są dość precyzyjnie odtworzone na kolejnych przesłuchaniach, zawsze w konsekwentnie opisanej chronologii. Jego wyjaśnienia oraz zeznania w tej materii są zatem konsekwentne. Wiarygodność jego zeznań i wyjaśnień poparta jest również opinią biegłego z zakresu fizykochemii z dnia 26 lutego 2015 roku nr (...) (k. 3050-3059), a która będzie szerzej opisana w dalszej części uzasadnienia.

A.D. szczegółowo podał dlaczego zdecydował się współpracować z organami ścigania. Powody tej współpracy są zatem jasne. Stan zdrowia w połączeniu wizją długoletniego więzienia umotywował A. D. do starania się o nadzwyczajne złagodzenie kary. W ramach opisywanych przez niego czynów jasnym jest, że miał współpracowników. Sam sytuowała się głównie jako producent. Potrzebni byli mu tacy współsprawcy, którzy zapewnią np. (...), sprzęt, finansowanie, zbyt, miejsce produkcji (te kwestie były zmienne w zależności od konkretnego czynu). Nie ma wątpliwości, że A. D. potrzebował takich współsprawców. Odpowiedzieć sobie trzeba na pytanie, czy osoby jako owi współsprawcy wskazywane w istocie w tym procederze brały udział. Co do M. S. , P. Ś. i M. Z. nie budzi to żadnych wątpliwości. Osoby te były świadkowi znane , były przez niego widziane niejednokrotnie i nie przez chwilę. Z osobami tymi świadek przebywał , rozmawiał , zaś z M. S. znał się bardzo długo. Konsekwencja świadka D. w tym zakresie pozwala na pewne ustalenie, że nie popełnił on błędu co do tych osób. Istotne jest jednak także czy świadek D. jest szczery w przypisywaniu współsprawców do kolejnych czynów, czy może czyni to kłamliwie. W tym zakresie jako aksjomat wskazać trzeba rzecz już wyżej ustaloną. Mianowicie współsprawcy owi co do zasady istnieli- A. D. nie produkował narkotyków w próżni. Dlatego rozważyć trzeba czy istniały jakiegokolwiek powody by w role owych współsprawców A. D. nieszczerze wstawił tych trzech oskarżonych. Sąd takich powodów nie znajduje a nie dostarczają ich także sami oskarżeni w tym M. S., który co prawda informuje w wyjaśnieniach o konflikcie z D. ale przecież konflikt ów nie ma takiej mocy by mógł wywołać zemstę w postaci sprokurowania wieloletniego więzienia.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1) stwierdzić należy, iż nie zasługują one na wiarę. Wskazać bowiem trzeba, iż oskarżony w żaden sposób nie odniósł się do zarzucanych mu czynów, a jedynie podniósł, że został pomówiony. Zdaniem Sądu, celem złożonych przez niego wyjaśnień było przedstawienie świadka A. D. (1) w negatywnym świetle poprzez ukazanie jego złych relacji i stosunków osobistych z oskarżonym i jego najbliższą rodziną. Niemniej jednak, w ocenie Sądu, powyższe okoliczności nie mają żadnego znaczenia w aspekcie odpowiedzialności karnoprawnej oskarżonego i w żaden sposób nie wpływają na ocenę czynów będących przedmiotem niniejszego postępowania. A zatem wyjaśnienia M. S. (1) pozostają bez znaczenia w kontekście postawionych mu zarzutów. Powyższe można również uznać za nieudolną próbę przerzucenia odpowiedzialności na świadka A. D. (1). Ponadto Sąd ocenił, że w zakresie, w jakim oskarżony zaprzeczył popełnieniu czynów mu zarzucanych, jego wyjaśnienia nie były prawdziwe, a motywowane były chęcią uniknięcia odpowiedzialności karnej. Wskazać jednak należy, iż te nieumotywowane nieprzyznanie się przez M. S. (1) do popełnienia zarzucanych mu czynów nie wytrzymało konfrontacji z obciążającymi go dowodami. Sąd nie dał mu wiary.

Na podobną ocenę zasługuje postawa M. Z. (1), który odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania.

Świadek K. G. przesłuchany na rozprawie w dniu 21 listopada 2014 roku (k. 2793-2794, t. XV) wskazał, że wobec niego toczy się postępowanie, zarzucono mu bowiem produkowanie narkotyków. Zaprzeczył, aby zajmował się tym. Zna A. D. (1) oraz przebywał na działce w J., gdzie zajmował się różnymi pracami, jak przyłączenie wody, koszenie traw. Nie wie, aby M. S. (1) produkował narkotyki. Wskazał, że M. S. (1) zna się z A. D. (1), ale poza tym nic nie wie. Ponadto zeznał, że M. S. (1) nie był na tej działce, on tam był tylko z A. D. (1). Nie zna pozostałych oskarżonych nawet z widzenia. Zaś na rozprawie w dniu 20 marca 2015 roku (k. 3071, t. XVI) świadek K. G. zeznał między innymi, że nie widział, aby M. S. (1) przekazywał A. D. (1) jakieś rzeczy. A. D. (1) powiedział mu, że załatwi parę lat M. – nie wie co to znaczyło, że go pomówi do czegoś. Miało to miejsce 4-5 lat temu. Wskazał, że nie wie skąd taka złość A. D. (1) wobec M. S. (1).

Zeznania tego świadka nie mogą być uznane za wiarygodne w całości. Zeznania te bowiem to splot potwierdzania rzeczy oczywistych (np. bytności w J.) z zaprzeczaniem każdej okoliczności, która świadkowi kojarzy się z obciążaniem siebie samego lub innych oskarżonych oraz z wykorzystaniem każdej okoliczności by zdyskredytować A. D.. Nadto zeznania te są sprzeczne z uznanymi za wiarygodne zeznaniami i wyjaśnieniami A. D. (1) a także pozostałymi zebranymi w sprawie dowodami nieosobowymi (w szczególności opinia nr (...), w której stwierdzono, że na odzieży zatrzymanej od K. G. stwierdzono obecność (...), (...) oraz produktów ubocznych powstających w trakcie syntezy (...) metodą L. – N, (...)). Przy tym wskazać należy, iż w zakresie ustalenia odpowiedzialności karnej M. S. (1) za zarzucane mu czyny, a dotyczące współprodukcji narkotyków, pozostaje bez znaczenia fakt, czy M. S. (1) był na posesji przy ul. (...) w J.. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż współdziałanie w produkcji narkotyków, co do zasady, nie musi polegać na bezpośrednim doglądaniu tego procesu na miejscu produkcji. Także komunikowanie przez świadka, że w bliżej nieustalonym czasie A. D. odgrażał się, że zaszkodzi M. S. nie jest wiarygodne w tym sensie w jakim miałyby takie słowa komunikować wolę A. D., by kłamliwie obciążać M. S..

Świadek R. G. (k. 2914-2915, t. XVI) na rozprawie w dniu 11 grudnia 2014 roku odmówił składania zeznań w zakresie czynu zarzucanego mu z P. Ś. (1). Ponadto zeznał, że nie zna pozostałych oskarżonych, nawet z widzenia, nazwisk też nie kojarzy. Po odczytaniu fragmentów składanych przez niego uprzednio wyjaśnień i zeznań, potwierdził ich treść (ujawnione fragmenty z k. 1870-1874, 1879, 1979, 2001-2002, 2008). Jego wyjaśnienia potwierdzają fakt, iż A. D. (1) posiadał w zakresie produkcji (...) szeroką wiedzę, która pozwalała mu między innymi ocenić płyn (...) pod kątem przydatności w procesie wytwarzania (...). Świadek na okazanej mu tablicy poglądowej rozpoznał A. D. (1) (k. 1879). Oceniając treść wyjaśnień oraz zeznań świadka R. G. należy wskazać, iż są one wiarygodne w zakresie w jakim opisuje działalność A. D. (1). Okoliczność, iż A. D. (1) zajmował się produkcją (...), posiadał w tym zakresie niezbędną wiedzę oraz umiejętności potwierdza również uznany za wiarygodny materiał dowodowy w szczególności w postaci opinii z zakresu fizykochemii z dnia 26 lutego 2015 r. nr (...) (k. 3050-3059).

Świadek P. K. (1) (k. 2915-2918, t. XVI) na rozprawie w dniu 11 grudnia 2014 roku odmówił składania zeznań w zakresie czynu zarzucanego mu z P. Ś. (1). Świadek wskazał również, że nie zna pozostałych oskarżonych, nie kojarzy

ich nazwisk. Potwierdził treść odczytanych mu wyjaśnień (fragmenty z kart 240-242, 321-324, 332-333, 354, 363-364, 368-369, 376, 378, 385, 380, 722, 723, 724, 729, 735, 736, 1657, 1658, 1667, 1703-1706, 1732, 1899, 1911). Świadek P. K. (1), podobnie jak świadek R. G., potwierdza fakt, iż A. D. (1) miał fachową wiedzę na temat produkcji (...), wobec czego w tym zakresie Sąd uznał jego wyjaśnienia i zeznania za wiarygodne. Znajduje to potwierdzenie także w innym materiale dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny.

Zeznania świadków E. S. z k. 395 – 396, t. II, M. M. (4) z k. 695 – 696, t. IV, M. B. z k. 1242 – 1244, 1246, 1300 – 1301, t. VII nic nie wniosły do sprawy.

Podobnie należało ocenić wyjaśnienia świadka T. Ś. z k. 1260 – 1266, 1267 – 1273, 1274 – 1280, 1302 – 1306, 1311 – 1334, 1335 – 1339, 1344 – 1345, t. VII (A. ps. (...) zna z klubu sportowego (...), poznał za pośrednictwem P., nie wie czy A. to prawdziwe imię), (...), t. VII (protokół okazania wizerunków – H. G. (1) został rozpoznany jako (...)), (...), t. VIII (protokół konfrontacji T. Ś. i H. G. (1), wówczas T. Ś. odmówił składania wyjaśnień, zaś H. G. (1) wyjaśnił, że nie zna T. Ś.). Należy zaznaczyć, iż świadek T. Ś. co prawda rozpoznał H. G. (1), wskazując, że jest to mężczyzna o imieniu A., to jednak nie jest to dowód pozytywny w kontekście niniejszej sprawy, w zakresie zarzutów dotyczących H. G. (1). Świadek ten potwierdza jedynie, że oskarżony był znany jako A. lub C.. Czy zaś był tym samym (...) o którym mówi A. D. nie wiadomo.

A. D. konsekwentnie opisywał czynności wykonawcze współnika M. Z. niejakiego (...). Z osobą tą jednak często nie przestawał, nie znał jej długotrwale. Podczas okazania wizerunku w dniu 27.02.2013 r. (k. 211-215, t. II) A. D. (1) rozpoznał H. G. (1), wskazując że jest to (...) – współnik M. Z. (1), przedstawiał się jako (...). Przy tym wyjaśnił, że rozpoznaje go z całą stanowczością po układzie i rysach twarzy.

Tymczasem podczas okazania osób (wśród okazywanych był H. G. (1)) w dniu 08.04.2015 r. (k. 3122, t. XVII) A. D. (1) wyjaśnił, że kojarzy twarz mężczyzny trzymającego kartkę z numerem 1. Jest pewny, że go już gdzieś spotkał, ale nic więcej nie może powiedzieć na jego temat. Pozostałych mężczyzn nie zna i nie kojarzy. Owym mężczyzną nr 1 był oskarżony G..

Na rozprawie w dniu 26 maja 2015 roku (k. 3377-3378, t. XVIII) A. D. (1) zeznał, że jeden z oskarżonych (H. G. (1)) ma znajomą twarz, ale nie jest w stanie powiedzieć, skąd go zna. Po usłyszeniu imienia i nazwiska oskarżonego podał, że dowiedział się o brzmieniu nazwiska tej osoby na policji, ale tego nazwiska nie kojarzy i nie używał go sam z siebie. Ciężko mu powiązać to nazwisko z czymkolwiek. Nie był w stanie stwierdzić, czy H. G. (1) to mężczyzna o ps. (...) czy też nie.

Ustalając czy H. G. to ów C. (czyli współsprawca w ramach zarzucanych czynów) stwierdzić trzeba na wstępie, że wiedza na ten temat płynie tylko i wyłącznie od świadka D.. Tylko na podstawie wyjaśnień i zeznań tej osoby można ustalić czy H. G. jest sprawcą.

Wersje A. D. są dwie. Pierwsza : to on. Druga: nie wiem. Odrzucając wybór losowy niedopuszczalny w procedurze skupić się trzeba na innych przesłankach.

Rozpoznanie ze zdjęcia było wcześniejsze. W istocie można uzasadniać, że przez dwa lata postąpił proces zapominania i świadek już nie wie czy H. G. to ów C.. Rzecz jednak w tym, że od samego czynu do okazania zdjęć minęło ponad dwa lata, potem wizerunek osoby C. został utrwalony okazaniem zdjęć zaś cała jego osoba utrwalona kilkukrotnym opisem jego działań w wyjaśnieniach i doprawdy nie ma powodu by przypuszczać, że w takim układzie to proces zapominania zdecydował o postawie świadka na rozprawie. Innymi słowy nie sposób uznać, że wyjaśnienia ze śledztwa są wiarygodne, gdyż są wcześniejsze.

Rozpoznanie ze zdjęcia (czarno – biała kserokopia) to tylko namiastka prawdziwego okazania osób. Dlatego na pewno czynnością bardziej miarodajną jest okazanie osoby, gdzie widać nie tylko twarz. Jest to szczególnie istotne w przypadku zdarzeń dawniejszych i w przypadku osób, których nie widywało non stop a przez krótki okres i to

nieczęsto. Tak jest co do zasady. Przecież taki układ procesowy rozpoznanie jako sprawcy ze zdjęcia i nierozpoznanie jako sprawcy na okazaniu osób i w sali sądowej zasiewa bardzo istotne wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego.

Na te rozważania dotyczące de facto kwestii błędu należy nałożyć kwestię szczerości świadka D.. Odpowiedzieć sobie trzeba na pytanie, czy taka jego postawa przed sądem nie wynika np. z przekupienia go przez oskarżonego, gróźb kierowanych pod jego adresem lub innych tego typu wydarzeń zaistniałych w czasie przed okazaniem osób. Otóż brak jakichkolwiek przesłanek, także w zachowaniu świadka D. by uznać powyższe hipotezy za uprawdopodobnione.

Tym samym postawa świadka D. w czasie okazania osób i na rozprawie jest manifestacją szczerości. Świadek mianowicie nie wie czy oskarżony to ów C..

Mając zatem przekonanie o szczerości świadka D. tak w czasie okazania zdjęć jak i okazania osób, mając świadomość, że okazanie zdjęć było wcześniejsze, mając świadomość, że okazanie osób jest czynnością bardziej doniosłą, stwierdzić trzeba, że z niekonsekwencji świadka, jego niepewności nie sposób wysnuwać pewności sądu co do sprawstwa H. G..

Skoro sam świadek nie wie kto uczestniczył w opisanej produkcji narkotyków, to skąd taką wiedzę ma posiadać Sąd. Mając zatem powyższe na uwadze, należało H. G. (1) uniewinnić od zarzucanych mu czynów.

Postępowanie co do oskarżonego P. Ś. (1) należało umorzyć na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. – z uwagi, iż postępowanie co do czynów zarzucanych oskarżonemu w niniejszej sprawie wcześniej wszczęte toczy się (sprawa o sygn. akt XVIII K 134/13).

W niniejszej sprawie P. Ś. (1) zarzucono popełnienie dwóch czynów polegających na tym, że:

- w listopadzie 2008 roku, w miejscowości Z. ul. (...), pow. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobami, co do których prowadzone jest odrębne postępowanie, wbrew przepisom ustawy oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w łącznej ilości nie mniej niż 6 litrów zasadowej (...), podczas procesu produkcyjnego odbywających się na dwóch tzw. liniach produkcyjnych, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 53 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- w okresie od około 10 do 15 grudnia 2008 roku w miejscowości Z. ul. (...), pow. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobami, co do których prowadzone jest odrębne postępowanie, wbrew przepisom ustawy oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w łącznej ilości nie mniej niż 6 litrów zasadowej (...), podczas procesu produkcyjnego odbywających się na dwóch tzw. liniach produkcyjnych, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu tj. o czyn z art. 53 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

W sprawie Sądu Okręgowego w Warszawie o sygn. akt XVIII K 134/13 (poprzednio XVIII K 183/11, XVIII K 177/13) P. Ś. (1) oskarżony jest o to, że pomiędzy listopadem 2008 r. a pierwszą połową grudnia 2008 r. w nieustalonym miejscu w kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1), R. G., A. D. (1), L. T. (1) i A. D. (3), wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci (...) w ilości nie mniejszej niż 15 kg, tj. o czyn z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. W dniu 10 marca 2015 r. zapadł wyrok przeciwko P. Ś. (1) (wyrok jest nieprawomocny), którym przypisano oskarżonemu popełnienie czynu polegającego na tym, że w okresie pomiędzy listopadem a pierwszą połową grudnia 2008r. w osadzie O. w miejscowości Z. koło S., działając wspólnie i w porozumieniu z R. G., A. D. (3) i innymi ustalonymi osobami wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci (...) w ilości nie mniejszej niż 8 kilogramów, co stanowi przestępstwo z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn skazano oskarżonego, a na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na 20 (dwadzieścia) złotych.

Nie ulega zatem wątpliwości, iż ww. postępowania przeciwko P. Ś. (1) dotyczyły jednego zdarzenia historycznego, gdzie tożsamość czynu potwierdzona jest poprzez ustalenie tożsamości miejsca zdarzenia (miejscowości Z.), czasu czynu (pomiędzy listopadem a pierwszą połową grudnia 2008r.) oraz ustawowych znamion czynu (ta sama kwalifikacja prawna).

Nadmienić przy tym należy, iż w sprawie XVIII K 134/13 postępowanie dotyczyło jednego procesu produkcyjnego odbywającej się na dwóch liniach produkcyjnych, zaś w niniejszej sprawie oskarżenie dotyczyło dwóch procesów produkcyjnych odbywających się na dwóch liniach produkcyjnych. Czas, miejsce oraz osoby biorące udział ww. procesach produkcyjnych są jednakowe, co utwierdza w przekonaniu, iż rzeczywiście wszystkie te procesy były jednym przedsięwzięciem, przedsięwzięciem mającym na celu trwale wykorzystanie raz przygotowanej linii produkcyjnej w konkretnym miejscu .

Tu trzeba odnieść się do nałożonego na taki stan faktyczny zamiaru oskarżonego Ś.. Ten zamiar , wobec postawy procesowej oskarżonego, jest znany z wiarygodnych zeznań i wyjaśnień A. D.. Mianowicie po zdecydowaniu co , gdzie, czym kosztem i czyimi rękami będzie produkowane oskarżony Ś. został desygnowany na ucznia/czeladnika do A. D. z jednym zadaniem: ma nauczyć się produkować amfetaminę pomagając A. D.. Ten zamiar P. Ś. determinuje , że choćby było kilka produkcji, choćby każda z nich była z innego (...) i dla innej osoby , to on przypisany do miejsca produkcji i producenta (A. D.) miał od początku brać udział przy jego wszystkich czynnościach aż do finalnego zakończenia procesu edukacji przestępczej, co miało miejsce de facto przy trzeciej produkcji , która także była ostatnią produkcją w tym miejscu ale tylko z tego powodu ,że podejrzewano ujawnienie miejsca przez policję. Ten zatem zamiar powoduje, że P. Ś. dokonał jednego czynu uczestnicząc przy trzech produkcjach. Skoro zaś tak to fakt iż jest sądzony w procesie wcześniej wszczętym za ten sam czyn (choć inaczej opisany) musi skutkować umorzeniem niniejszego postępowania choćby obecnie ujawniono jeszcze dodatkowe, inne jego czynności wykonawcze w ramach tego samego czynu.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne opinie z przeprowadzonych badań chemicznych nr E-nar-18/12, E-nar-482/12, E-nar-345/13 (k. 553-583, 584-587, 1925-1927). Powyższe opinie biegłych są bowiem czytelne i gruntowne, przeprowadzone przezeń dowodzenie zrozumiałe i poparte logicznymi argumentami, a wnioski wyciągnięte na tej podstawie rzeczowe i przekonujące. Opinie odpowiadały na wszystkie postawione biegłym pytania, jednoznacznie ustosunkowując się do każdego z nich.

W opinii z dnia 09 maja 2012 roku nr E-nar-18/12 (k. 553-583) z przeprowadzonych badań chemicznych wykonanych w Centralnym Laboratorium Kryminalistycznym Policji, znajdują się następujące wnioski:

1. Próbkę pobrane ze śladów oznaczonych nr 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 21, 23, 24, 25, 29, 31, 32, 34, 35, 36, 55 zabezpieczone w dniu 19.11.2011 r. i dostarczone do (...) w kopercie bezpiecznej nr (...) zgodnie z protokołem oględzin budynku dwukondygnacyjnego przy ul. (...) w miejscowości J., zawierają amfetaminę wraz z produktami ubocznymi syntezy (...) metodą L. oraz same produkty uboczne syntezy (...) tą samą metodą.
2. Próbkę pobrane ze śladów oznaczonych nr 8, 42 zawierają (...) ((...)) o łącznej objętości ok. 4,751. Ponadto obecność (...) stwierdzono w próbce pobranej ze śladu ozn. nr 3. Z 4,751 (...) można otrzymać od 3,3 do 3,8 kg (...).
3. Próbkę pobrana ze śladu oznaczonego nr 3 zawiera (...), produkt pośredni powstający w trakcie I etapu syntezy (...) metodą L.. Objętość mieszaniny zawierającej (...) wynosi 9,41, z której można otrzymać ok. 6kg (...).
4. Wśród zabezpieczonych substancji chemicznych znajdują się: kwas solny (ślad nr 9, 10, 12, 13 o łącznej objętości ok. 2,51), kwas siarkowy (ślad nr 19 i 39 o łącznej objętości ok. 2,51), wodorotlenek sodu (ślad nr 26 i 27 o łącznej wadze ok. 14,5kg), które mogą być wykorzystywane podczas syntezy (...). Wymienione wyżej substancje są reagentami, na podstawie których nie można szacować wielkości produkcji (...).
5. Wymienione w punktach 1-5 substancje chemiczne, sprzęt laboratoryjny opisany w protokole oględzin budynku dwukondygnacyjnego przy ulicy (...) w miejscowości J. obok posesji nr (...) przy ulicy (...) w miejscowości J. (m.in. kolba, chłodnice, rozdzielacze, czasze grzejne, drobny sprzęt laboratoryjny) były wykorzystywane podczas

otrzymywania (...) metodą L.. Podczas oględzin przygotowane było jedno stanowisko do prowadzenia destylacji z parą wodną (II część II etapu), ale nie działające w chwili oględzin.

6. Podczas oględzin zabezpieczono 1 kolbę szklaną o poj. 20 litrów, 3 płaszcze grzewcze oraz szereg innych przedmiotów (kolumny, nasadki destylacyjne, reduktory) potrzebnych do zbudowania pełnych linii technologicznych.

7. Zabezpieczony sprzęt laboratoryjny pozwalał na zbudowanie jednej linii technologicznej do produkcji (...) z wykorzystaniem kolby okrągłodennej o poj. 20 litrów.

8. Szacuje się, że dla kolby o poj. 20l do syntezy (...) jednorazowo zużywa się 4 litry (...), co pozwala wytworzyć 2,4 kg - 3,2 kg (...).

10. W wymazie ozn. nr 38, pobranym w okolicach otworu wentylacyjnego w pomieszczeniu nr 2, zabezpieczonym w dniu 19.11.2011 r. zgodnie z protokołem oględzin budynku dwukondygnacyjnego przy ul. (...) w miejscowości J., stwierdzono obecność (...) i (...).

11. Na podstawie zabezpieczonego materiału dowodowego (m.in. szkło i sprzęt laboratoryjny, wymaz z systemu wentylacyjnego) oraz protokołu oględzin miejsca w dniach 19.11.2011 r. można jednocześnie stwierdzić, że w pomieszczeniach budynku dwukondygnacyjnego przy ulicy (...) w miejscowości J. obok posesji nr (...) przy ulicy (...) w miejscowości J. znajdowało się nielegalne laboratorium produkujące amfetaminę metodą L..

12. Synteza metodą L. składa się z następujących etapów:

- I etap - otrzymywanie (...) z (...) i (...) lub (...).
- II etap - hydroliza (...) do (...) za pomocą kwasu solnego, - dodanie roztworu zasady (np. wodnego roztworu wodorotlenku sodu) oczyszczanie zasadowej (...).
- III etap - otrzymywanie (...) (końcowy produkt) poprzez reakcję (...) z kwasem siarkowym.

13. W próbkach pobranych ze śladów nr 21, 23, 24, 25, 29 35 i 55 stwierdzono obecność (...) ((...)).

14. W proszku koloru kremowego ozn. do badań nr 709 o wadze netto 86,22g, zabezpieczonym w toku przeszukania piwnicy przyporządkowanej do lokalu nr (...) w budynku przy ul. (...) w (...) nie stwierdzono obecności substancji psychotropowych i środków odurzających wymienionych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii.

15. Na odzieży ozn. nr H/3 zatrzymanej od A. D. (1) stwierdzono obecność (...) i (...), natomiast na kurtce materiałowej w kolorze biało-szaro-czarnym ozn. do badań nr II/1 oraz na spodniach materiałowych ozn. do badań nr H/2 nie stwierdzono obecności substancji psychotropowych i środków odurzających ani ich prekursorów.

16. Na trójniku szklanym ozn. do badań nr 649/1, zabezpieczonym w toku przeszukania mieszkania nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w (...) stwierdzono obecność produktów ubocznych powstających w trakcie syntezy (...) metodą L., natomiast na pozostałych elementach szklanych ozn. nr 649/2, 649/3, 649/4,

zabezpieczonych w tym samym miejscu nie stwierdzono obecności substancji psychotropowych i środków odurzających ani ich prekursorów.

17. Na wadze elektronicznej marki (...) ozn. do badań nr 650, zabezpieczonej w toku przeszukania mieszkania nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w (...), stwierdzono obecność (...) oraz produktów ubocznych powstających w trakcie syntezy (...) metodą L..

18. Na łyżeczce plastikowej ozn. do badań nr 651, zabezpieczonej w toku przeszukania mieszkania nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w (...), stwierdzono obecność (...) i (...) oraz produktów ubocznych powstających w trakcie syntezy (...) metodą L..

19. Na wadze elektronicznej z napisem „Digital Scale...”, ozn. do badań nr 652, zabezpieczonej w toku przeszukania mieszkania nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w (...) stwierdzono obecność (...), (...), (...) - (...), (...) ((...)) oraz produktów ubocznych powstających w trakcie syntezy (...) metodą L..

20. Na pudełkach ozn. do badań nr 654/1 i 654/2, zabezpieczonych w toku przeszukania mieszkania nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w (...) nie stwierdzono obecności substancji psychotropowych i środków odurzających ani ich prekursorów.

21. Na reklamówce z napisem (...), ozn. do badań nr 655, zabezpieczonej w toku przeszukania mieszkania nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w (...), stwierdzono obecność (...) i (...) oraz produktów ubocznych powstających w trakcie syntezy (...) metodą L..

22. Na rękawiczkach ozn. do badań nr 656, zabezpieczonych w toku przeszukania mieszkania nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w (...) nie stwierdzono obecności substancji psychotropowych i środków odurzających ani ich prekursorów.

23. W zbrylonym proszku koloru kremowego, ozn. do badań nr 657 o wadze netto 823,69g, zabezpieczonym w toku przeszukania mieszkania nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w (...) nie stwierdzono obecności substancji psychotropowych i środków odurzających wymienionych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii.

24. Na odzieży ozn. do badań nr IV, zatrzymanej od K. G., stwierdzono obecność (...), (...) oraz produktów ubocznych powstających w trakcie syntezy (...) metodą L..

25. Materiał dowodowy w postaci suszu roślinnego oznaczony nr 658, zabezpieczony w toku przeszukania mieszkania nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w (...), to ziele konopi, dla którego suma zawartości delta-9 tetrahydrokannabinolu oraz kwasu kannabinolowego przekracza 0,20%. Zgodnie z wymienioną niżej ustawą jest to ziele konopi innych niż włókniste.

26. Na kurtce w kolorze czarno-niebieskim ozn. do badań nr VI/2, zabezpieczonej w toku przeszukania mieszkania nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w (...), stwierdzono obecność (...), (...) oraz produktów ubocznych powstających w trakcie syntezy (...) metodą L..

27. Na swetrze w kolorze czarno-białym ozn. do badań nr VI/3, zabezpieczonym w toku przeszukania mieszkania nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w (...), stwierdzono obecność (...), (...) oraz produktów ubocznych powstających w trakcie syntezy (...) metodą L..

28. Na spodniach jeansowych ozn. do badań nr 10/14/12/2, zabezpieczonych w dniu 19.11.2011 r. w toku przeszukania mieszkania nr (...) mieszczącego się w budynku przy ul. (...) w (...), stwierdzono obecność (...).

29. W trzech słoikach z zawartością cieczy koloru jasnobrązowego ozn. do badań nr 4/366/11/1, 4/366/11/2, 4/366/11/3, stwierdzono obecność zasadowej (...) o zawartości procentowej wynoszącej odpowiednio: 58%, 49%, 65%.

30. Zgodnie z danymi literaturowymi, 10 mg zasadowej (...) wywołuje efekt biologiczny. W związku z tym ilość porcji zawierających minimalną dawkę (...) wywołującą działanie na organizm z zabezpieczonych trzech słoików zawierających zasadową amfetaminę jest następująca:

- Zasadowa (...) ozn. nr 4/366/11/1 zabezpieczona w ilości 710ml odpowiada ok. 548680mg (...), co pozwala przygotować ok. 54868 porcji wywołujących efekt biologiczny.
- Zasadowa (...) ozn. nr 4/366/11/2 zabezpieczona w ilości 740ml, odpowiada ok. 483630mg (...), co pozwala przygotować ok. 48363 porcji wywołujących efekt biologiczny.

- Zasadowa (...) ozn. nr 4/366/11/3 zabezpieczona w ilości 630ml, odpowiada ok. 546000mg (...), co pozwala przygotować ok. 54600 porcji wywołujących efekt biologiczny.
- Łączna ilość zabezpieczonej zasadowej (...) wynosiła ok. 2 litrów, co pozwala otrzymać ok. 2,7 kg (...).

31. Skład zanieczyszczeń zasadowej (...) ozn. nr 4/366/11/1, 4/366/11/2, 4/366/11/3

wskazuje, że pochodzi ona z jednego źródła.

32. (...) i ich sole oraz izomery są wymienione w wykazie substancji psychotropowych grupy H-P, stanowiącym załącznik nr 2 do Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dziennik Ustaw Nr 179, poz. 1485) wraz z późniejszymi zmianami.

33. Kokaina i jej sole są wymienione w wykazie środków odurzających grupy I-N, stanowiącym załącznik nr 1 do Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dziennik Ustaw Nr 179, poz. 1485) wraz z późniejszymi zmianami.

34. Ziele konopi innych niż włókniste jest wymienione w wykazie środków odurzających grupy I-N i IV-N, stanowiącym załącznik nr 1 do Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dziennik Ustaw Nr 179, poz. 1485) wraz z późniejszymi zmianami.

35. (...) i jej sole są wymienione w wykazie substancji psychotropowych grupy I-P, stanowiącym załącznik nr 2 do Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dziennik Ustaw Nr 179, poz. 1485) wraz z późniejszymi zmianami.

36. B. ((...)), jest wymieniony w załączniku I, w kategorii 1, kwas solny, kwas siarkowy, są wymienione w załączniku I, w kategorii 3 w Rozporządzeniu (WE) NR 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004r. w sprawie prekursorów narkotykowych.

W opinii z dnia 14 grudnia 2012 roku nr E-nar-482/12 (k. 584-587) z przeprowadzonych badań chemicznych wykonanych w Centralnym Laboratorium Kryminalistycznym Policji stwierdzono, iż:

1. Profil zanieczyszczeń próbki nr 35A wskazuje, że pochodzi ona z tego samego źródła, lecz innego rzutu syntezy co ciecz ozn. Nr 4/366/11/1, 4/366/11/2, 4-366/11/3.
2. Profile składu zanieczyszczeń cieczy ozn. nr 4/366/11/1, 4/366/11/2 pochodzą z tego samego źródła i tego samego rzutu syntezy, natomiast ciecz nr 4/366/11/3 pochodzi z tego samego źródła co dwie pozostałe, ale innego rzutu syntezy.
3. Skład zanieczyszczeń próbki nr 35A oraz cieczy ozn. nr 4/366/11/1, 4/366/11/2, 4/366/11/3 jest podobny do profili zanieczyszczeń badanych wcześniej w (...) próbek (...) zabezpieczonych do sprawy (...)166/07 Mz-I-1- (...) prowadzonej przez Wydział (...) KGP w W..

Natomiast w opinii z dnia 30 lipca 2013 roku nr E-nar-345/13 (k. 1925-1927) z przeprowadzonych badań chemicznych wykonanych w Centralnym Laboratorium Kryminalistycznym Policji znajdują się następujące wnioski:

1. W dołączonym tekście zostały przedstawione następujące procesy chemiczne:

- destylacja z parą wodną (słowa: „...problemy z destylacją parą... ”) - jest to jeden z procesów destylacji chemicznej polegający na użyciu pary wodnej celem uzyskania odpowiednich warunków temperaturowych (temperatura ok. 100°C); taki typ destylacji jest używany przy II etapie syntezy (...) metodą L.;

- strącanie (słowa: „...pierwsze strącanie ... po strąceniu wyszło około 3 kilogramy (...) w proszku...”) – jest to proces chemiczny, w trakcie którego w postaci osadu jest wytrącana np. sól jakiejś zasady; do strącania używa się np. mocnych

kwasów (kwasu solnego, kwasu siarkowego); strącanie jest procesem, który powoduje powstawanie np. (...) z płynnej zasadowej (...) (III etap syntezy (...));

- destylacja (słowa: „...ustawiliśmy jak poprzednio 2 linie składające się z 2 kolb 20 litrowych, przerobiliśmy w jednym cyklu 8 litrów (...)... Jak część przedestyłowałem to z odbieralnika wyszło... ”) - jest to proces chemiczny polegający na rozdeleniu ciekłej mieszaniny wieloskładnikowej poprzez odparowanie, a następnie skroplenie jej składników; proces ten odbywa się w specjalnym zestawie do destylacji składającym się z czaszy grzewczej, kolby reakcyjnej, chłodnicy i odbieralnika.

2. W dołączonym tekście można odczytać, że opisane fragmenty przedstawiają proces produkcji (...) metodą L., o czym świadczy użycie następujących odczynników: (...), kwasu mrówkowego, kwasu solnego, wodorotlenku sodu oraz sam opis przerobu (...).

- Synteza (...) metodą L. składa się z następujących etapów:

I etap - otrzymywanie (...) z (...) i (...) lub (...) (czas trwania 4-15 godz.); mrówczan amonu można otrzymać węglanu amonu i kwasu mrówkowego;

II etap - hydroliza (...) do (...) za pomocą kwasu solnego (czas trwania 2-4 godz.) oraz dodanie roztworu zasady (np. wodnego roztworu wodorotlenku sodu) i oczyszczanie zasadowej (...) (czas trwania 3-5 godz.);

III etap - otrzymywanie (...) (końcowy produkt) poprzez reakcję (...) z kwasem siarkowym (czas trwania 4-6 godz.).

3. Wymienione w tekście poszczególne pojęcia chemiczne oznaczają:

- (...) (...)n (...) - substancja chemiczna wykorzystywana jako prekursor do produkcji (...). (...) (...) jest wymieniony w Załączniku nr 1 (Substancje sklasyfikowane w rozumieniu art.2 lit. a - Kategoria 1) do Rozporządzenia (WE) Nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych;

- (...) - jest to (...) w postaci soli - produkt końcowy syntezy (...). (...), jej sole i izomery są wymienione w wykazie substancji psychotropowych grupy II-P stanowiącym załącznik nr 2 do Ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) z późniejszymi zmianami.

- (...) - jest to płynny półprodukt powstający w końcowej fazie syntezy (...) (różnymi metodami) przed ostatnim etapem strącania, kiedy to powstaje siarczan (...);

- (...) - jest to ogólna nazwa grupy związków organicznych zawierająca w swojej strukturze grupę aminową, która jest organiczną pochodną amoniaku; do grupy amin należy m.in. (...);

- (...) - związek chemiczny zawierający kation (np. kation metalu - Na⁺ czyli sodu) oraz anion wodorotlenowy OH⁻; wodorotlenek sodu może być wykorzystywany jako reagent przy syntezie (...) metodą L..

4. Z 1 litra (...) można otrzymać:

- metodą L.: około 0,55 l - 0,65 l zasadowej (...) oraz odpowiednio około 0,7 - 0,8 kg (...);

- metodą redukcyjnego aminowania z użyciem niklu R. (metoda wysokociśnieniowa): około 1 l zasadowej (...) oraz odpowiednio 1,2 kg (...);

- metodą redukcyjnego aminowania z użyciem niklu R. (metoda niskociśnieniowa): około 0,9 l zasadowej (...) oraz odpowiednio 1,1 kg (...);

- metodą redukcyjnego aminowania z użyciem dwutlenku platyny (metoda niskociśnieniowa): około 0,55 l zasadowej (...) oraz odpowiednio 0,7 kg (...);

- metodą redukcijnego aminowania z użyciem amalgamatu glinu: około 0,33 1 zasadowej (...) oraz odpowiednio 0,4 kg (...).

Za wiarygodną i zasługującą na uwzględnienie Sąd uznał też opinię z zakresu fizykochemii z dnia 26 lutego 2015 r. nr (...) (k. 3050-3059) sporządzoną w związku z postanowieniem Sądu z dnia 14 stycznia 2015 roku o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego z zakresu narkotyków. Biegłemu postawiono następujące pytanie: czy w okolicznościach podanych przez świadka A. D. (1) a znajdujących się w jego wyjaśnieniach i zeznaniach (załączone protokoły), tj. w miejscach przez niego wskazanych, przy użyciu opisanych przez niego metod, rzeczy, składników, w czasie przez niego wskazanym, możliwe jest wyprodukowanie substancji nazywanych przez niego aminą i amfetaminą oraz czy, przy takim cyklu produkcyjnym, stanowią one substancje z „wykazu środków odurzających” albo „wykazu substancji psychotropowych” będących załącznikami do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz czy substancja nazywana przez tego świadka (...) i wykorzystywana w opisanym przez niego procesie stanowiła prekursor zdefiniowany w art. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przy założeniu, że proces skutkował wytworzeniem (...). Ww. opinia zawiera następujące wnioski:

- można stwierdzić, iż świadek A. D. (1) posiadał stosowną wiedzę, aparaturę jak i odczynniki pozwalające na pozyskanie (...) oraz (...) Wniosek ten wynika z powyższych zeznań świadka A. D. (1) dotyczących prowadzenia procesu syntezy (...), stosowanej aparatury oraz lokalizacji produkcji.

Używane przez świadka w zeznaniach określenia odnoszą się do:

- (...) - (...) (syn. (...)) [ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 273/2004 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych „Substancje sklasyfikowane w rozumieniu art. 2 lit. a) KATEGORIA 1”], którego posiadanie bez odpowiedniego zezwolenia jest zabronione w rozumieniu powyższego Rozporządzenia;

- „amina” - (...) (free-base amphetamine) (wykaz substancji psychotropowych część I „1. Substancje psychotropowe grupy II-P” załącznik nr 2 do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii), której posiadanie jest zabronione w rozumieniu ww. ustawy;

- „(...)” - siarczan (...) (wykaz substancji psychotropowych część I „1. Substancje psychotropowe grupy II-P” załącznik nr 2 do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii), którego posiadanie jest zabronione w rozumieniu ww. ustawy;

- „zasadowa (...)” - (...) (free-base amphetamine) (wykaz substancji psychotropowych część 1 „1. Substancje psychotropowe grupy II-P” załącznik nr 2 do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii), której posiadanie jest zabronione w rozumieniu ww. ustawy;

- „metoda L.” - najprawdopodobniej nazwa odnosi się do metody L..

Za wiarygodne Sąd uznał także opinię z zakresu fizykochemii z dnia 30 marca 2012 roku IL- (...) (k. 3385-3386) oraz opinię uzupełniającą z zakresu fizykochemii z dnia 14 maja 2012 roku IL-2A/2012 (k. 3381-3384). W opinii nr (...) można znaleźć między innymi odpowiedź na pytanie jaką ilość można wyprodukować z 10 litrów (...). Jak wynika z powyższej opinii: teoretycznie (ze 100 % wydajnością) z 10 litrów płynu (...) można wyprodukować 13,8 kg (...). Dalej stwierdzono, że wydajność taka nie jest możliwa do osiągnięcia w żadnym laboratorium i w praktyce zależy przede wszystkim od zastosowanej metody syntezy a także od wyposażenia laboratorium i umiejętności prowadzącego syntezę. (...) jest prekursorem służącym do produkcji (...) dwiema metodami (metodą L. oraz metodą redukcijnego aminowania). Wydajność procesu produkcji zależy od zastosowanej metody syntezy. Metoda L. polegająca na produkcji (...) z (...) oraz Mrówczanu amonu lub (...) jest najbardziej popularną w nielegalnych laboratoriach (w Polsce 99 % zlikwidowanych nielegalnych laboratoriów stosowało tę metodę). Z 10 litrów (...) metoda L. można wyprodukować do 8 kilogramów (...). Metoda redukcijnego aminowania polega na produkcji (...) z (...)

oraz amoniaku, z wykorzystaniem wodoru oraz katalizatorów (w Polsce było zlikwidowane tylko jedno nielegalne laboratorium stosujące tę metodę). Z wykorzystaniem tej metody z 10 litrów (...) można otrzymać do 12 kg (...).

Zdaniem Sądu, powyższe opinie są jasne i pełne. Odpowiadają na wszystkie zadane w postanowieniach o powołaniu biegłych pytania, ustosunkowując się do każdego z nich, zawierają logiczny, przejrzysty i rzeczowy wywód oraz klarowne wnioski poparte konkretnymi argumentami.

W świetle wyżej przedstawionych opinii nie ulega wątpliwości, iż zeznania i wyjaśnienia A. D. (1) opisujące proces produkcji (...), poszczególnych jego elementów oraz substratów są w pełni wiarygodne i znajdują odzwierciedlenie w stanie rzeczywistym.

Fakt produkcji przez A. D. (1) środków psychotropowych w J. przy ul. (...) uwiarygodniony jest również zeznaniami m.in. świadka T. Ż. (k. 456-463, t. III), dokumentami, tj. k. 192 – 200 – protokół eksperymentu procesowego z udziałem podejrzanego A. D. (1) z dnia 10.01.2013 roku, k. 201 – 204 – protokół okazania wizerunków A. D. (1) z dnia 21.02.2013 roku, k. 205 – tablica poglądowa nr 4/X, k. 206 – 209 – protokół okazania wizerunków A. D. (1) z dnia 27.02.2013 roku, k. 210 – tablica poglądowa nr 7/X, k. 413 – 419 - protokół oględzin miejsca z dnia 19.11.2011 roku, k. 479-543, tablica poglądowa, k. 420 – 423 - protokół przeszukania z dnia 19.11.2011 roku, k. 424 – 426 - protokół przeszukania z dnia 19.11.2011 roku, k. 428 - protokół z użycia narkotestu i zważenia materiału dowodowego, k. 430 – 432 - materiał poglądowy do protokołu z użycia narkotestu, k. 435 – 440 - protokół przeszukania z dnia 19.11.2011 roku, k. 441 - 444 - protokół przeszukania z dnia 19.11.2011 roku, k. 553 – 583 - opinia nr (...) z przeprowadzonych badań chemicznych, k. 584 – 587 - opinia nr (...) z przeprowadzonych badań chemicznych, k. 1925-1927 – opinia biegłego z zakresu środków odurzających, k. 3050-3059 – opinia fizykochemiczna, k. 3385-3386 – opinia fizykochemiczna, k. 3381-3384 - opinia uzupełniająca z zakresu fizykochemii.

Autentyczności i prawdziwość pozostałych zgromadzonych w sprawie dowodów nieosobowych nie była przez strony kwestionowana, nie wzbudziła ona także wątpliwości Sąd, który z tego też względu nie odmówił im wiary i mocy dowodowej.

M. S. (1) był dotychczas wielokrotnie karany (k. 3392): (...)

M. Z. (1) był dotychczas wielokrotnie karany (k. 3397):

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

Sąd uznał, że postępowanie dowodowe wykazało winę oskarżonego M. S. (1) w zakresie czynu opisanego w pkt III (w wyroku), zaś jego zachowanie wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. Sąd dokonał zmiany opisu czynu w ten sposób, że przypisał oskarżonemu, czyn polegający na tym, że w okresie po 26 grudnia 2010 roku do końca stycznia 2011 roku w okolicach B. działając wspólnie i w porozumieniu z osobami, co do których prowadzone jest odrębne postępowanie, wbrew przepisom ustawy oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w łącznej ilości nie mniej niż 8 litrów płynnej (...), podczas procesu produkcyjnego odbywającego się na dwóch tzw. liniach produkcyjnych, uczynienie z popełnionego przestępstwa stałego źródła dochodu.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości, Sąd wziął pod uwagę znaczne ilości wskazanych substancji (nie mniej niż 8 litrów płynnej (...)), działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu. Wskazać należy, iż znaczna ilość narkotyku to taka ilość, która wystarczy do jednorazowego odurzenia się, co najmniej kilkudziesięciu osób, dlatego też ilość nie mniej niż 8 litrów płynnej (...), zdaniem Sądu bez wątpliwości spełnia kryteria znacznej ilości, o jakiej mowa w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wątpliwości co do poczytalności oskarżonego M. S. (1) nie powstały. Brak też innych okoliczności wykluczających przypisanie winy oskarżonemu.

Jako okoliczność łagodzącą sąd uwzględnił odległość czasową między wyrokowaniem, a popełnieniem przez oskarżonego zarzucanego mu czynu.

Sąd wymierzając karę miał na względzie również uprzednią karalność oskarżonego, w tym również z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Tak ustalona społeczna szkodliwość czynu, stopień winy, okoliczności łagodzące i obciążające przekonują, iż karą sprawiedliwą realizującą też cele i potrzeby ogólnie i szczególnie prewencyjne jest kara 5 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda.

Sąd uznał, że postępowanie dowodowe wykazało winę oskarżonego M. S. (1) także w zakresie czynów zarzucanych mu w pkt IV i V (w wyroku), zaś jego zachowanie wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. Sąd zmienił opis czynu, w ten sposób, że w ramach czynów zarzucanych w pkt. IV i V M. S. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od marca do maja 2011 roku w J. przy ul. (...), pow. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobami, co do których prowadzone jest odrębne postępowanie, wbrew przepisom ustawy oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w łącznej ilości nie mniej niż 6 litrów płynnej (...), czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu.

Sąd uznał, że oskarżony obejmował jednym zamiarem oba zdarzenia faktyczne - opisane w pkt IV i V wyroku. Mając powyższe na uwadze, a także czas, miejsce oraz sposób produkcji (...), stwierdzić należy, iż był to w istocie jeden czyn.

M. S. (1) wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w łącznej ilości nie mniej niż 6 litrów płynnej (...). Jak już wcześniej wskazano, znaczna ilość narkotyku to taka ilość, która wystarczy do jednorazowego odurzenia się, co najmniej kilkudziesięciu osób. Zdaniem Sądu ilość 6 litrów płynnej (...), również spełnia kryteria znacznej ilości, o jakiej mowa w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd uwzględnił wysoki stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu płynący ze znacznych ilości wskazanej substancji, działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, oraz uczynienia sobie przez oskarżonego z popełnionego przestępstwa stałego źródła dochodu.

Wątpliwości co do poczytalności oskarżonego nie powstały. Brak też innych okoliczności wykluczających przypisanie winy oskarżonemu.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary Sąd uwzględnił przede wszystkim odległość czasową między wyrokowaniem a popełnieniem przez oskarżonego zarzucanego mu czynu.

Jako okoliczność obciążającą wskazać należy uprzednią karalność oskarżonego, w tym również z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Tym samym orzeczona wobec M. S. (1) kara 4 lat pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda jest więc karą sprawiedliwą, wymierzono ją mając na uwadze stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu oraz stopień jej dolegliwości, który nie przekracza stopnia zawinienia oskarżonego. Jednocześnie kara spełni swe cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierzył M. S. (1) karę łączną 6 lat pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda. Karę łączną Sąd orzekł przy uwzględnieniu podobieństwa przestępstw, a także bliskości czasowej.

Zdaniem Sądu postępowanie dowodowe wykazało winę M. Z. (1) w zakresie czynu zarzucanego mu w pkt VIII i IX (wyroku) oraz dokonał modyfikacji w opisie czynu. Sąd przyjął, iż oskarżony w ramach czynów zarzucanych mu w pkt VIII i IX, w okresie października i listopada 2010 roku w J. przy ul. (...), pow. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z osobą o pseudonimie (...) i ustaloną osobą, co do której prowadzone jest odrębne postępowanie, wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w celu wprowadzenia do obrotu wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w łącznej ilości około 16 kg (...), czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, tj. czynu z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 2005 r w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Sąd uznał, że oskarżony obejmował zamiarem oba czyny (zarzucane w pkt VIII i IX wyroku). Stwierdzić bowiem należy, iż od początku u oskarżonego istniał zamiar sprzedaży wytworzonych narkotyków. Zatem sprzedaż (prowadzenie do obrotu) w tym przypadku jest czynem współukaranym następczym i nie podlega odrębnemu ukaraniu.

M. Z. (1) wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w łącznej ilości około 16 kg (...). Jak już wcześniej wskazano, znaczna ilość narkotyku to taka ilość, która wystarczy do jednorazowego odurzenia się, co najmniej kilkudziesięciu osób. Zdaniem Sądu wskazana ilość (...), spełnia kryteria znacznej ilości, o jakiej mowa w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wysoki stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu płynie z znaczne ilości wskazanych substancji (w łącznej ilości około 16 kilogramów (...)), działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, uczynienie z popełnionego przestępstwa stałego źródła dochodu.

Wątpliwości co do poczytalności oskarżonego M. Z. (1) nie powstały. Brak też innych okoliczności wykluczających przypisanie winy oskarżonemu.

Sąd wziął pod uwagę, jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary, odległość czasową między wyrokowaniem a popełnieniem przez oskarżonego zarzucanego mu czynu. Jako okoliczność obciążającą Sąd miał na względzie uprzednią karalność oskarżonego, w tym również z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Stopień społecznej szkodliwości czynu, stopień winy okoliczności łagodzące i obciążające przekonują, że karą sprawiedliwą realizującą też cele i potrzeby ogólnie i szczególnieprewencyjne jest kara 7 lat pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda.

Ponadto Sąd uznał, że postępowanie dowodowe wykazało winę oskarżonego M. Z. (1) także w zakresie czynu zarzucanego mu w pkt X (w wyroku), zaś jego zachowanie wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd zmienił opis czynu, w ten sposób, że w ramach zarzucanego mu czynu uznał za winnego tego, że w marcu 2011 roku w W., na terenie G., wbrew przepisom ustawy i rozporządzenia

273/2004 w celu niedozwolonego wytworzenia substancji psychotropowej, wprowadził do obrotu 10 litrów prekursora do produkcji (...) w postaci płynu (...), poprzez odpłatne udostępnienie A. D. (1).

Wysoki stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu płynie z działania w celu niedozwolonego wytworzenia substancji psychotropowej oraz wprowadzenia do obrotu 10 litrów prekursora do produkcji (...) w postaci płynu (...).

Podobnie jak w przypadku powyższych czynów Sąd ocenił stopień winy oskarżonego.

Sąd wziął pod uwagę, jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary, odległość czasową między wyrokowaniem a popełnieniem przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, zaś jako okoliczność obciążającą uprzednią karalność oskarżonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu, stopień winy okoliczności łagodzące i obciążające przekonują, że karą sprawiedliwą realizującą też cele i potrzeby ogólnie i szczególnieprzewencyjne jest kara 1 roku pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda.

Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierzył M. Z. (1) karę łączną 7 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda. Karę łączną Sąd orzekł przy uwzględnieniu różnorodności przestępstw, a także bliskości czasowej.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu M. Z. (1) okres tymczasowego aresztowania od dnia 06 VIII 2013 r. do 14 I 2015 r.

Wymierzając kary grzywny w przypadku obu oskarżonych Sąd wziął pod uwagę ich dochody, warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonych M. Z. (1) oraz M. S. (1) od kosztów sądowych w całości i obciążono nimi Skarb Państwa. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu co do H. G. (1) i P. Ś. (1) obciążono Skarb Państwa. Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. Sąd przyznał obrońcom oskarżonych adw. M. N. oraz K. W. kwoty po 840 złotych powiększone o stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.